

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 4953 van 14 december 2007
in de zaak RvV X II**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat , van Iraanse nationaliteit op 17 september 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van 20 augustus 2007 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 6 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2007 om 9 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GORIS, die loco advocaat P. LEFERE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker verklaarde op 21 februari 2002 het Rijk te zijn binnengekomen en vroeg op 5 juli 2002 de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling aan.

1.2. Op 28 augustus 2002 werd door de gemachtigde van de Minister beslist de asielaanvraag van verzoeker als onontvankelijk te beschouwen en hem het verblijf in het Rijk te weigeren met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende tegen deze beslissing een dringend beroep in.

1.3. Door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd op 30 oktober 2002 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen.

1.4. Verzoeker diende op 26 november 2002 een aanvraag in tot machtiging tot verblijf in toepassing van (oud) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

1.5. Verzoeker diende op 10 augustus 2007 een nieuwe asielaanvraag in.

1.6. Door de gemachtigde van de Minister werd op 20 augustus 2007 beslist verzoekers tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen, beslissing die hem op 20 augustus 2007 ter kennis werd gebracht.

De beslissing van 20 augustus 2007 maakt het voorwerp uit van onderhavige procedure.

2. Over de gegrondheid van het beroep

De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

« Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten MAIHAN NEJAD Yossef, geboren te Kermanshah, op (in) 19/09/1950, van Iraanse nationaliteit, die een asielaanvraag heeft ingediend op 10 augustus 2007.

Overwegende dat betrokkene op 05/07/2002 een eerst asielaanvraag indiende die op 30/10/2002 door CGVS afgesloten werd met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Overwegende dat betrokkene op 10/08/2007 een tweede asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen vijf dagen “.

2.1. Verzoeker werpt op dat verweerder volledig ten onrechte besliste tot niet in overwegingname van zijn tweede asielaanvraag. Verzoeker stelt dat verweerder zich voor zijn beslissing uitsluitend baseert op de vaststelling dat verzoeker geen nieuwe elementen toevoegt aan zijn tweede asielaanvraag. Verzoeker betoogt dat hij geen nieuwe elementen aan zijn asielaanvraag diende toe te voegen, aangezien hij het recht heeft om zijn oorspronkelijk asielaanvraag te laten aftoetsen aan het nieuwe subsidiaire beschermingsstatuut gezien deze mogelijkheid ten tijde van zijn eerste asielaanvraag niet bestond. Verzoeker herhaalt zijn asielrelaas en stelt dat hij bij een eventuele terugkeer naar Iran onmiddellijk zou worden opgepakt door de overheid. Verzoeker betoogt dat hij derhalve aanspraak maakt op de bescherming van het subsidiaire beschermingsstatuut. Verzoeker voegt er nog aan toe dat hij zich heeft aangepast en geïntegreerd in de samenleving.

2.2. Verweerder werpt op dat het middel van verzoeker onontvankelijk is omdat er geen duidelijke omschrijving gegeven wordt van de rechtsregel die geschonden wordt geacht.

2.3. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift niet formeel naar de schending van een bepaalde rechtsregel. Uit het betoog van verzoeker leidt de Raad echter in alle redelijkheid af dat verzoeker de schending aanvoert van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Blijkens de nota heeft verweerder zich in het onderhavige dossier verdedigd op de schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De opwerping van verweerder dat het middel onontvankelijk is, wordt derhalve niet aanvaard.

2.4. Verzoeker beweert dat hij geen nieuwe elementen dient toe te voegen omdat « *hij het recht meent te hebben om zijn oorspronkelijke asielaanvraag te laten aftoetsen aan het nieuwe subsidiaire beschermingsstatuut gezien deze mogelijkheid ten tijde van zijn eerste asielaanvraag niet bestond* ». De Raad verwijst naar de memorie van toelichting bij artikel 77, §2 (overgangsbepaling) van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet: « *Verder wordt specifiek voorzien dat dat vreemdelingen wier asielaanvraag werd afgewezen voordat de bepalingen betreffende de subsidiaire bescherming in werking treden via een koninklijk besluit, de richtlijn of de omzetting van de richtlijn 2004/83/EG naar Belgisch recht **op zich niet** als een nieuw element, in de zin van artikel 51/8 vreemdelingenwet, kunnen invoeren om hun asielaanvraag opnieuw te laten behandelen. (...) Indien deze vreemdelingen echter elementen invoeren die aanleiding kunnen geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, dan kunnen deze elementen beschouwd worden als nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 vreemdelingenwet* ». (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 126).

2.5. Verzoeker dient in het kader van artikel 51/8 derhalve wel degelijk nieuwe gegevens naar voren te brengen wil hij aanspraak maken op een aftoetsing van zijn asielaanvraag aan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Het gegeven dat verzoekers eerste asielaanvraag nog niet getoetst werd aan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, daar dit artikel toen nog niet van kracht was, volstaat dus niet op zich om als nieuw element in de zin van artikel 51/8 vreemdelingenwet gekwalificeerd te worden.

2.6. De vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure en dat verzoeker geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980, vindt steun in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag van 16 augustus 2007 dat opgesteld werd naar aanleiding van de tweede asielaanvraag van verzoeker, antwoordt verzoeker op de vraag van de gemachtigde van de Minister welke de nieuwe elementen zijn die hij aanbrengt voor zijn nieuwe aanvraag het volgende: *“Ik ben hier 5 à 6 jaar. Ik heb alle documenten i.v.m. mijn militair verleden afgegeven. Ik heb België niet verlaten. Ik heb geen andere documenten die ik kan voorleggen. Ik heb wel het uittreksel uit het bevolkings-, vreemdelingen-en wachtregister. Waarin staat dat ik samenwoon met mijn verloofde. Ik bracht ook de vertaling van mijn rijbewijs mee”*. De Raad merkt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift zelf toegeeft dat hij geen nieuwe elementen aangebracht heeft, door te betogen dat hij geen nieuwe elementen diende aan te brengen.

2.7. Bijgevolg oordeelde de gemachtigde van de Minister terecht en in overeenstemming met de bevoegdheid hem verleend in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet om de tweede asielaanvraag van verzoeker niet in overweging te nemen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, diende te worden onderworpen aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoekers herhaling van zijn asielrelaas en mededeling dat hij zich geïntegreerd heeft in de samenleving, kunnen hieraan geen afbreuk doen.

Het betoog van verzoeker dat neerkomt op het aanvoeren van de schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is derhalve niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en zeven door:

mevr. M. EKKA, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

M. EKKA